

Beholdning, til 32 Millioner, hvilket er 4 Millioner mindre, end der blev oplyst i Finantsudvalget i Sjor. Der er altsaa en Nedgang i Kassebeholdningen, men det kommer ikke heri an paa, om man sætter 36 Millioner eller 41 Millioner. Hvad der er ganske sikkert, er, at vi have en Kassebeholdning af mellem 36 og 40 Millioner, maaske henved 40 Millioner; hvis man vil vise sig meget kulant, kan man sige 40 Millioner. Men denne Kassebeholdning er der allerede disponeret over, idet der fra Regjeringens Side til militære ekstraordinære Foranstaltninger er krævet omtrent 30 Mill. Kr. Deri er Underkubet i Nar, og der er medregnet det, der findes som Konsekventer for de kommende Nar af de foreliggende Lovforslag, og disse Lovforslag ere vel langt fra de sidste, man kan vente Mere endnu. Det er altsaa 30 Mill. Kr. taget til disse militære Foranstaltninger. Det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) fik kun 28 Mill., det er muligt, at det kun er 28 Millioner. Jeg skal gjerne gaa med til de 28 Millioner. Desuden er der meget klart udtalte Fordringer fra Regjeringens Side om at bygge Christiansborg Slot og en Rigsdagsbygning, hvortil man nok uden Overdrivelse tør sige, vil medgaa Resten af, hvad der findes i Kassebeholdningen. Det er jo Foranstaltninger, der af Regjeringen selv ere fremsatte som særlig paatrængende, thi den har fremsat Forslag derom, som er naaede hertil. Altsaa disse militære Foranstaltninger og Slottet spise vor Kassebeholdning op. Naar det er besjoret, er der ikke mere i Kassen end det lille Reservesønd paa 17 Mill. Kr., som jeg dog tør antage, man vil lade ligge, thi der maa dog være Noget i Kassen for paakommende ulykkelige Tilfælde's Skyld. Det betyder jo imidlertid efter den ærede Finantsministers Mening ikke meget; det er ikke saa farligt; derfor behøve ikke økonomiske Reforme at opgives. Det er rigtigt, deri er jeg enig med den ærede Finantsminister, men Følgen er dog, som det ogsaa er blevet udtalt, og som vi have den ærede Ministers udtrykkelige Ord for, at enhver økonomisk Reform, der skal gennemføres, naar Kassen er tømt, koster enten nye Statslaan eller Statter. Det er den Finantspolitik, vi nu staa for, det er den Finantspolitik, som er indledet og forberedt i de Nar, vi have havt det provisoriske Regjeringssystem. Nu viser Frugterne sig deraf, det, som vi arbejde henimod, det er en Finantspolitik, der tømmer Kassen til militære Foranstaltninger og henviser alle økonomiske Reforme til nye Statter og Statslaan! Jeg skal ikke nærmere komme ind

paa, at karakterisere denne Finantspolitik. Jeg tror nok, at den er enestaaende, den er for et lille Land ganske umulig, og jeg tror ikke, at den findes i noget andet Land i Verden. (Udfrydelse af Hage): Det ærede Medlem tror, at Preussen er et lille Land! Videre er man endnu ikke kommen paa den Side, end at man tror, at Preussen er et lille Land! Nei, jeg tror ikke, at der er noget lille Land, hvis Opgave jo maa være Fred og først og fremmest at værne om sin aandelige og materielle Udvikling, hvor man bærer sig saaledes ad, og hvis det var Tilfældet, var det et meget ufornuftigt Land. Jeg hører ganske vist, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Balgkreds (Scharling), idet han tog vor Kultusminister i Forsvar, sagde, at der var en Kultusminister i et andet Land, der havde sagt noget lignende, jeg tror, at det var i Tyrkiet. (Stemmer: Nei, det var i Ungarn). Ja maaske var det i Ungarn. Men fordi en tyrkisk Kultusminister har udtalt det, og det ogsaa udtales her, vil det jo kun vise, at vi have tyrkiske eller ungariske — jeg kjender ikke saa noie Forskjellen derpaa — Forhold her i Landet. Nei, det, jeg tror, at vi skulle notere og lægge Mærke til, er, at i dette Dieblik staa vi foran en Krise, ved et Punkt, hvor der endnu kan holdes igjen. Vilde nu de Herrer videre ad den Vej, som Regjeringen har ført den ad siden 1885, og som de lydig have fulgt, med eller mod deres Overbevisning, med eller uden blødende Hjertes og grædende Taarer? Det tror jeg nemlig af mange Udtryk at kunne slutte, at glade ere de ikke gaaede med til disse militære Udgifter. Blive de altsaa ved med denne Finantspolitik, saa arbejde de en Politik frem, som i Løbet af ganske faa Nar vil gjøre Danmark renonce med Hensyn til pekuniære Midler og stille det i det ganske overordentlig ugunstige Tilfælde, ikke at kunne gennemføre en eneste Reform til Gavn for Befolkningen, det være sig Landbefolkningen eller Handelsstanden, eller gjøre et eneste økonomisk Fremstridt uden at gjøre Gjæld eller paalægge Statter. Det er det virkelige Forhold; det er oplyst her i Dag. Hvis man vil det, maa der nu tages Neb i Seilene, og vi maa anvende de Penge, som ere tilovers, paa en ikke udelukkende militær Maade, men til virkelig Fremme for de økonomiske Opgaver, som efter vor Overbevisning ligge for. Jeg tror, at vi vilde med Grund kunne tage den Ting mindre politisk, thi hvad Interesse have de Herrer af disse militære Opgaver, naar det ikke er politisk Interesse? Naar vi vilde tage det objektivt, vilde man da bruge de Penge, som ere tilbage, til de Opgaver, som